

Doma.

In spet te zrem v krasoti tvoji,
preljubi moj domači krov,
ko se po dolgem vračam času
iz kraja tujega domov.

Pozdravljam tebe, vrt prostrani,
otročkih dni spomin sladak;
mladosti, prve sreče moje
spominja tu me vsak korak.

Tu sem igral pod lipo staro
in pesmice sem prve pel;
a tebe tákrat, krov domači,
iskreno sem ljubiti jel.

Minili so mladosti dnovi,
minul je naglo igre čas;
pričele so se dela ure,
domačo sem ostavil vas.

In spet te zrem, moj kraj domači,
kakó utriplje mi srce.
Spomini razboljeno dušo —
če kje — mi todi ozdravé — — —

V. C. Nelej.

